

imod, at nogle Mænd ere Familieforsørgere, men andre ere det ikke, og blandt Kvinderne er der ogsaa nogle Familieforsørgere — efter Loven paaligger Forsørgelsespligt dem vel ikke, men de kunne lige saa vel som Mænd have Pligt dertil, og som Hedningerne blandt Mændene kunne de have Lovens Ord skrevne i deres Hjerter — og de maa forsørge paarørende lige saa vel som Mænd gøre det. Og samtidig se vi, at Mænd, som have Forsørgelsespligt og Forsørgelsesevne, kunne tilsidesætte Pligten, glemme, at de have Evnen, og lade være at forsørge. Det er mit bestemte Haab, at der ved denne Lov ikke blot ikke maa gøres mere Uret mod de kvindelige Telegrafister end hidtil, men at den gamle Uret gøres god igen, og at de sættes paa lige Fod med de mandlige Telegrafister, saa at de kunne rykke op til at blive i hvert Fald Telegrafister af 1ste Klasse. Hvorledes der skal forholdes med disse Overtelegrafister, staar mig ikke rigtig klart; jeg kan ikke se, at der er nogen Grund til at holde denne Dør lukket for dem, men Telegrafister af 1ste Klasse maa de i hvert Fald kunne ligestemmelige. Ogsaa i andre Retninger ere kvindelige Telegrafister, efter hvad der meddeles mig, forurettede. Naar der skal antages unge Mennesker til Telegrafister, skulle de have Præliminæreksamen. Men medens mandlige Individuer med en temmelig ringe Eksamen paa Grund af deres Egenskab som Mænd slippe let igennem til Ansættelse, sigtes Stoffet meget stærkt, naar det er Kvinder, hvorom der er Tale, og der fordres i Reglen en særlig udmærket Eksamen, naar en Kvinde skal komme i Betragtning. Inden de faa Ansættelse som Telegrafister, skulle de gennemgaa en Telegrafistuddannelse i teknisk og manuel Færdighed og andre Ting, som høre til Faget, og baade i Fredericia og Kjøbenhavn er der Skoler til Uddannelse af Telegrafister, særlig i teknisk Henseende, men de maa kun besøges af Mænd, ikke af Kvinder. Kvinderne have ved forskellige Lejligheder haft Andragender inde om at maatte besøge disse Skoler for at faa de samme Kundskaber og Færdigheder, som Mænd derigennem gratis erhverve sig, men det er blevet afslaaet. Der vil maaske blive svaret, at man her i Kjøbenhavn og Fredericia slet ikke har kvindelige Telegrafister, fordi man paa begge disse Steder fordrer Nattjeneste, hvad der ikke er ønskeligt, at Kvinderne skulle være med til. Dertil vil jeg svare, at Spørgsmaalet om Besøget af Skolen slet ingen Sammenhæng har med

Spørgsmaalet Nattjeneste eller ikke Nattjeneste.

Det er altsaa mit Haab, at Forskellen mellem disse Klasser saa vidt muligt bliver udlignet, og at Lønningsspørgsmaalet bliver afgjort ved et passende Lønningstillæg, og jeg vil der henpege paa det rimelige i, at man for disse Telegrafister af 3die Klasse anlægger samme Maalestok, som man anlægger for Ekspedienter under Postvæsenet. Deres Pligter ere gennemgaaende de samme, Arbejdet kan i meget sammenstilles, foregaar i Reglen paa samme Steder, somme Tider i Kontorer ved Siden af hinanden, deres Stillinger dels som Telegrafister og dels som Telegrafbude kunne i saa meget sammenlignes med Stillingen som Postekspedienter og Postbude, at det vilde være meget uklogt, om vi her stillede den ene Etat anderledes og væsentlig ringere end den anden. Der vil derved vedligeholdes en Misfornøjelse i den Etat, der stilles lavest, der vilde medføre stadig ny Krav og medføre, at der aldrig var Ro i vedkommende Etat. Jeg har tilladt mig at omtale disse Telegrafbude, der blive saa uheldig stillede ved denne Lønningsreform, at de fik mindre, end de før kunde opnaa, og det skal jeg ikke komme tilbage til. Men jeg skal blot tillade mig at henpege paa, at der foruden disse Lønningsstillæg, der skulle tildeles Telegrafister og Telegrafbude, tillige i § 7 er Tale om et Opholdstillæg. Dette Opholdstillæg er det samme, som i Postloven kaldes et Huslejetillæg. Jeg skal i denne Sammenhæng bemærke, at det vilde være godt, om vi i forskellige Lovforslag havde en nogenlunde ensartet Opfattelse af Forhold, der i Virkeligheden ere saa ligeartede som dem, hvorom der her er Tale. Dette Tillæg er for Telegrafbudene sat til 100 Kr. aarlig, for saa vidt de opholde sig i Kjøbenhavn eller Frederiksberg. Postbude, der opholde sig i Kjøbenhavn eller Frederiksberg, skulle have 96 Kr., Telegrafbudene, som sagt, 100 Kr. aarlig, og Jernbaneportørerne have 120 Kr. Ved Postlovens Behandling forleden Dag tillod jeg mig at gøre opmærksom paa, at naar en Jernbaneportør i Kjøbenhavn eller Frederiksberg kunde faa 120 Kr., maatte et Postbud vel kunne have samme Ret, og jeg skal her gentage det for Telegrafbudenes Vedkommende. Endelig maa jeg gøre en Bemærkning, som ligeledes er gjort for Postlovens Vedkommende, nemlig, at det neppe gaar an først at lade Loven træde i Kraft den 1ste Oktober 1901. Da der her er Tale om Folk, der ikke kunne taale